

En stor förlust för travsporten när Bernt försvann

När åmålstränaren Bernt Johansson rycktes bort i en bilolycka dagen före julafton 1966 förlorade inte bara Dalsland utan hela vårt land en tränar- och kusktalang utöver det vanliga. Just det året blev Bernt champion på Axevalla och tog 97 segrar, 16 av dem med superstoet Lill Mavil, som året därpå med Svenning Eriksson i sulkyn kom att tillhöra de allra främsta med segrar i Åby Stora Pris, Färjestads Jubileumslopp och Harald Westins Minneslopp.

Bernt var tillsammans med bröderna Leif och Arne uppväxt på gården Sandåkern utanför Ed. Fadern, Johannes Johansson, var en gedigen tränare och kusk som bland annat hämtade hem 37 segrar med Lady Moon, uppfödd av C.A. Lundgren i Dals Högen. Självt födde Johannes upp 26 hästar.

Bernt debuterade redan som 12-åring bakom Bjärnbrun i ett istrav på Lilla Le, men den riktiga debuten skedde i Årjäng med kalla snabblopparen Prins Silver när han var 18 år och slutade med en andraplacing.

1959 etablerade han sig som tränare vid Åmålstravet där han fick ett 20-tal hästar i träning, bland dem hans egenägda Good Express och Tryggson. Den senare fortsatte sedan sin framgångsrika karriär hos bland annat Willy Johansson i Smedjebacken och sprang in 153 200 SEK. En annan duktig travare i regi Bernt Johansson var Jaguar Fortuna med 17 segrar, men den allra bästa var tidigare nämnda Lill Mavil.

Som körsven utmärkte sig Bernt inte minst av sin taktiska förmåga. Han vann sällan några överlägsna segrar utan bidade sin tid för att över upploppet leverera formidabla avslutningar. Örjan Kilström och Bernt Lindstedt är väl de kuskar vars körstil han mest kom att efterlikna.

